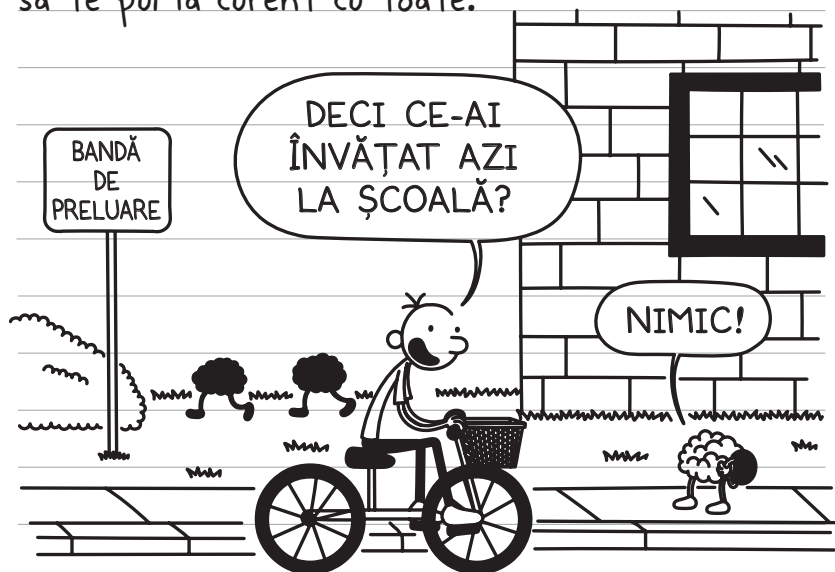

Ar fi grozav să fie creierul tău la școală și să înveți, iar tu să faci lucruri care-ți plac cu adevărat, de exemplu să joci laser tag cu prietenii sau să ieșiți împreună la sala de jocuri video. Apoi ai putea să-ți iei creierul înapoi la finalul zilei și să te pui la curent cu toate.

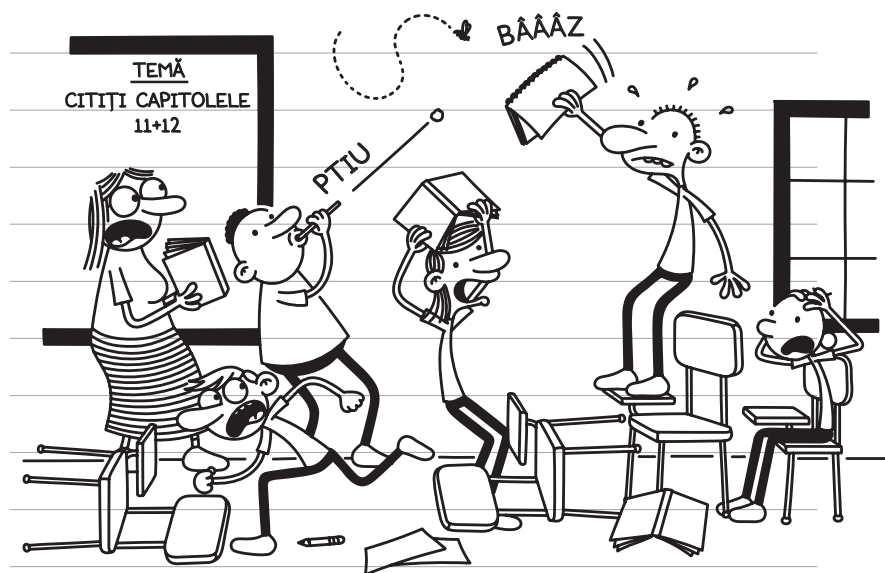

Momentan cred că n-avem scăpare din situația asta în care corpul și creierul trebuie să fie în același loc. Și, dacă ești puști, asta înseamnă că trebuie să-ți petreci o bună bucată din timp la școală.

Eu am o problemă cu durata zilei de școală.

Stai acolo șapte ore, dar probabil înveți efectiv doar vreo douăzeci de minute pe zi. Și asta din cauză că majoritatea timpului îl petreci cu lucruri care n-au nimic de-a face cu educația.

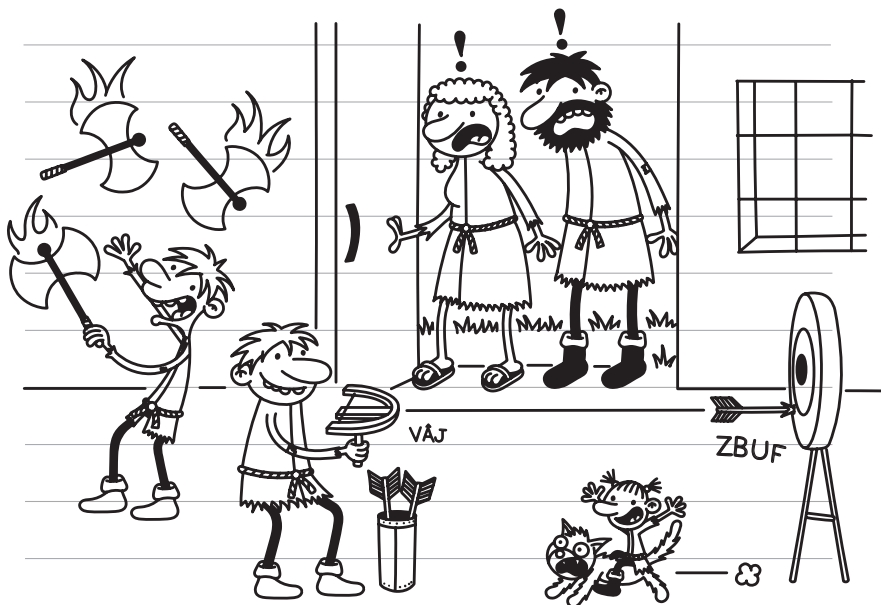
Azi, la a cincea oră, am petrecut zero minute învățând istorie pentru că a intrat o albină în clasă. Și asta a omorât din fașă orice șansă de a face ceva productiv.

Îmi doresc să nu se mai prostească lumea și să se pună pe treabă odată ce încep orele.

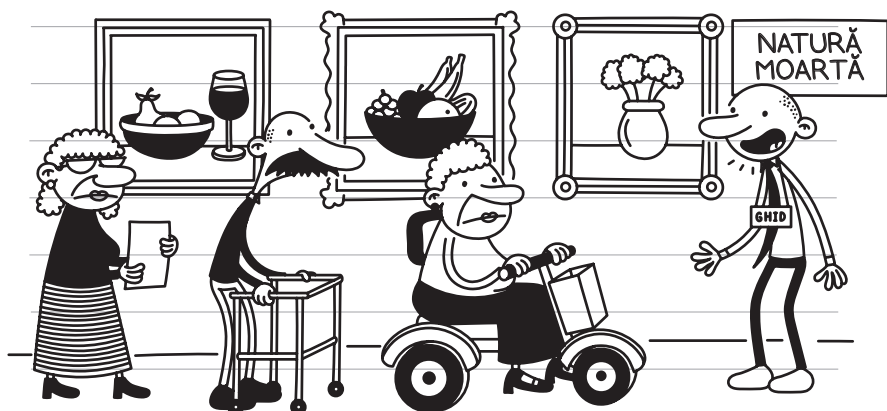
Fiindcă așa am termina una, două cu învățatul și am scăpa de la școală înainte de prânz. Dar cred că le place să târăgăneze totul și să te țină acolo cât de mult se poate.

Singurul motiv pentru care a fost inventată școala e că, în vremurile de demult, copiii făceau prea multe năzbâtii acasă cât timp părinții lor erau la serviciu.

Au creat tot sistemul ăsta cu manuale, dulăpioare, algebră și educație fizică, doar ca să țină puștii departe de belele câteva ore în fiecare zi.

Ești la școală de la patru ani până la cel puțin optsprezece. Și, după ce ai terminat cu studiile, trebuie să-ți găsești o slujbă și să lucrezi până la bătrânețe. Prin urmare, când termini cu toate astea, ești prea obosit să te mai distrezi.

Dacă chiar s-ar dori, probabil ar putea să te învețe tot ce trebuie să știi până la vârsta de cinci, șase ani. Dar cred că părinții nu vor să fie nevoiți să concureze cu copiii lor pentru slujbele bine plătite.

Așa că te învață puțin câte puțin, să nu devii prea deștept prea repede. Iar uneori te învață chestii care nici nu-ți FOLOSESC.

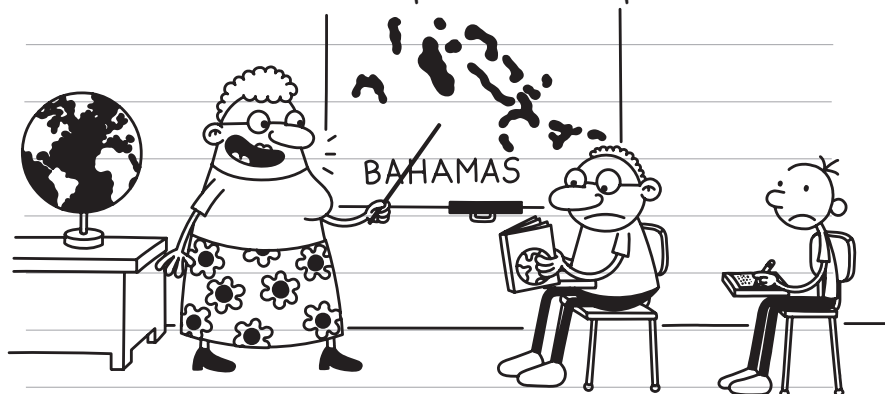
Asta se întâmplă în ultimul timp la școala mea. Am făcut trei luni latină cu un profesor pe nume Leyton și a fost cursul meu preferat. Dar se pare că profu' nu știa deloc latină și ne predase numai aiureli tot timpul.

Când cei din școală au descoperit că domnul Leyton e un escroc, l-au dat afară. Prin urmare singurul lucru cu care pot să mă laud după ultimele trei luni e că știu să comand un hamburger într-o limbă care nici măcar nu există.

Domnul Leyton nu era singurul care ne învătă chestii pe care nu le putem folosi de fapt.

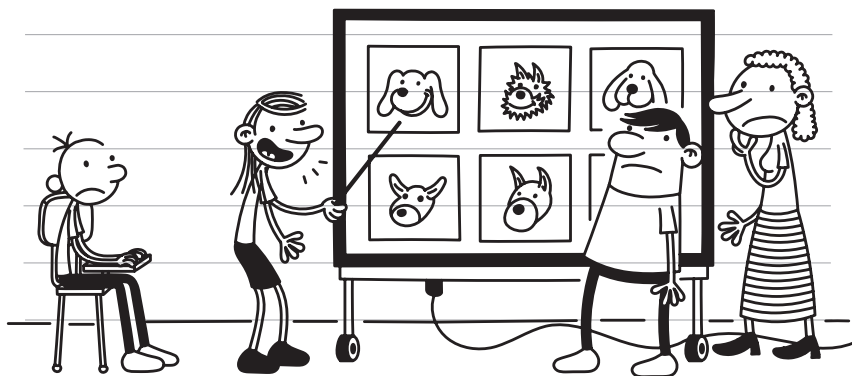
Doamna Lackey e profa de studii sociale și asta e ultimul ei an. Prin urmare, singurele țări despre care ne învătă sunt cele pe care are de gând să le viziteze cu soțul ei după ce iese la pensie.

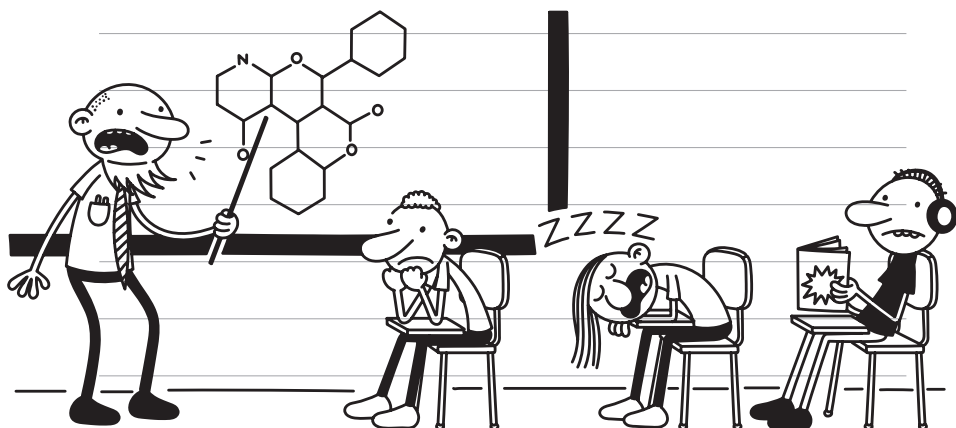
Și ca ultimă temă ne-a dat să cercetăm care croazieră oferă cea mai bună mâncare.

	BĂUTURĂ GRATIS	MENIU FĂRĂ GLUTEN	DULCIURI LA DISCREȚIE	SALATĂ LA DISCREȚIE
PREMIERE CRUISE LINE	×	×	×	×
QUEEN CRUISES		×		
ISLAND HOPPER		×		×

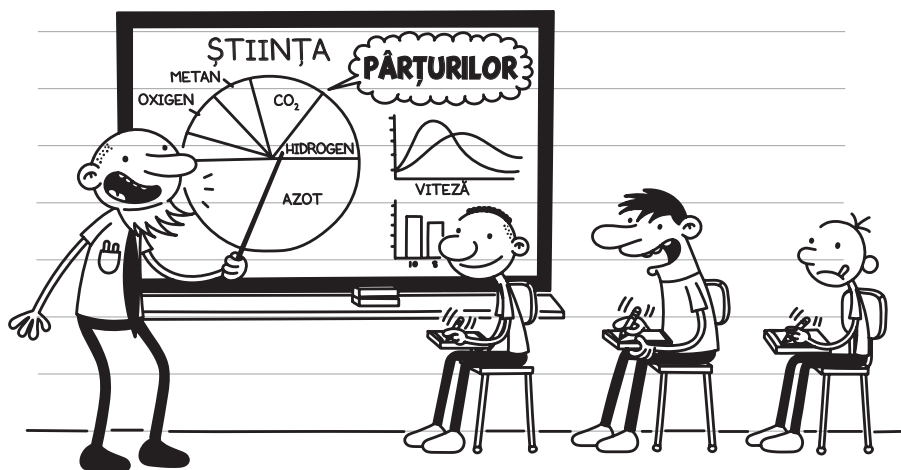
Unii dintre profesorii noștri nici nu se oboresc să încerce să ne învețe ceva. Doamna Pritchard ar trebui să ne învețe geometrie, dar folosește noua tablă electronică pentru altele, de pildă s-o ajutăm noi să aleagă ce rasă de câine să-și ia.

Câțiva profesori se străduiesc, însă noi, elevii, nu le facem mereu treaba ușoară. Domnul Rask a încercat jumătate de semestru să predea științe prin metoda clasică, dar nimeni n-a părut interesat.

A început să ne învețe despre chestii grețoase. Și, chiar dacă astfel ora de științe e mult mai interesantă, nu cred că ce învățăm acum o să ne ajute să intrăm mai încolo la o facultate bună.

Îmi doresc să nu fi știut nici măcar jumătate din ce am învățat la orele domnului Rask. Deoarece, de când ne-am uitat la un film despre paraziții microscopici care trăiesc pe pielea noastră, nu mă pot opri din scărpinat.

Nu mai avem nici măcar profesor de algebră.

Doamna Kwan a plecat în concediu de maternitate în octombrie și n-au găsit un suplinitor pe termen lung care să-i ia locul.

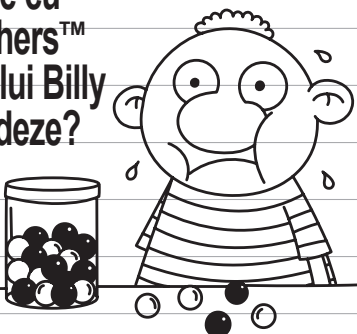
Așa că la a patra oră ne duc într-un laborator de informatică și ne pun să intrăm pe un site cu un joc de mate sponsorizat de o firmă de dulciuri.

GOBSMASHERSTM

Mate!

Câte bomboane cu fructe GobsmashersTM mai încap în gura lui Billy înainte să explodeze?

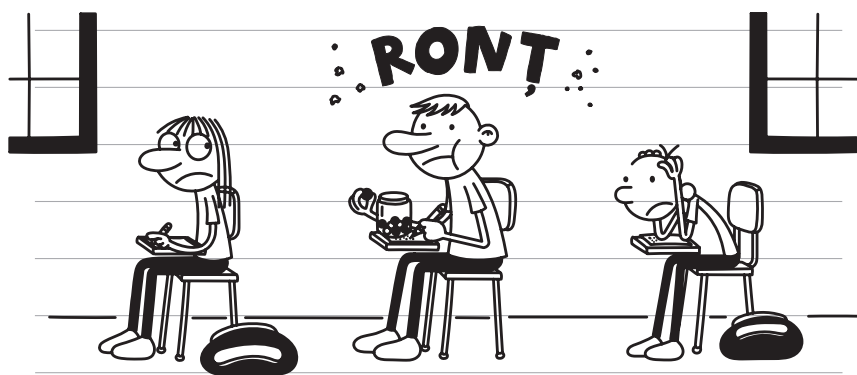
A. 34 C. 43
B. 37 D. 54

Acum toată lumea din clasa mea are nevoie de dulciuri când face mate, iar luna trecută, când am dat niște teste naționale, mai mulți copii au adus jeleuri și gume de mestecat să îi ajute să calculeze.

Probabil că m-aș fi descurcat mult mai bine la test dacă n-aș fi stat în spatele unui puști care a mâncat un borcan întreg de bomboane Gobsmashers.

Însă nu doar secțiunea cu probleme de mate a fost grea.